

Derfor nærværende Lovudkast havde været forelagt i Begyndelsen af Sessjonen, vilde Udvalget have anvendt nogen Tid paa en Undersøgelse af de her berørte og andre lignende Spørgsmaal; men da man maa antage, at Sessjonen snart vil blive sluttet, skal Udvalget indskrænke sig til at bemærke, at den Godtgørelse, som tilkommer Kongeriget, ingenlunde kan blive at udrede af Slesvig og Holsteen i Forholdet 17: 23, da Slesvig derved vilde forurettes i høj Grad.

Med Hensyn til de her omtalte Forhold anseer Udvalget det for nødvendigt, at det i nærværende Lovudkast gjorte Forbehold forandres, og Udvalget foreslaaer derfor, at i Stedet for følgende Ord i § 2: „forbeholdes en nærmere Fordeling mellem Landsdelene og føres foreløbigen i Statsregnskabet som fælles Kassebeholdning.“ sættes: „føres foreløbigen i Statsregnskabet som fælles Kassebeholdning. En fuldstændig Opgjørelse af Kongerigets og Hertugdømmernes finansielle Mellemværende forbeholdes.“

For medundertegnede Monrad stiller den i dette Lovudkasts § 1—2 omhandlede Sag sig saaledes. Den 31te Marts 1853 fandtes i Monarchiets samtlige Kasser 6,607,200 Rd. 77¼ ø. Da der ikke har fundet nogen Opgjørelse Sted vedkommende de forskjellige Landsdeles indbyrdes finansielle Forhold for Aarene Marts 1848—31te Marts 1853, saa maa det ansees for rigtigt, at denne Kassebeholdning foreløbigt opføres som fælles, og da Beholdningerne i Hertugdømmet Holsteens og Hertugdømmet Slesvigs Kasser senere ere brugte for disse Landsdele, saa er det nødvendigt, at et tilsvarende Beløb føres Kongeriget til Gode.

Jøvrigt maa ogsaa jeg tilraade det af Udvalgets Fleertal gjorte Forslag.

I Lovudkastets § 3 bestemmes, at den i Statsbudgetterne antagne Fordeling af de for hele Monarchiet fælles og de for de enkelte Landsdele særlige Statsindtægter og Udgifter gives Anvendelse paa Kongerigets Regnskab for 1853—54, saaledes at Kongerigets særlige Overskud for dette Finantsaar bliver 787,340 Rd. 78½ ø.

Naar Kongerigets Regnskab for 1853—54 opgjøres i Overensstemmelse med Finantsloven for 1853—54, bliver Overskuddet 1,715,259 Rd. 80½ ø. Derfor der altsaa i denne Finantslov, saaledes som i Finantsloven for 1854—55, fandtes en Paragraph, der bestemte, at „det virkelige Overskud tilhører ene Kongeriget“, saa var Sagen dermed afgjort: Kongerigets særlige Overskud var for dette Finantsaar 1,715,259 Rd. 80½ ø. Men de Forslag, der i 4de Sessjon bleve stillede om Tilføelse af en saadan Paragraph, forkastedes af Folkethinget, og da man senere har forladt den i Finantsloven for 1853—54 vedtagne Fordeling af de fælles og de særlige Indtægter og Udgifter, skjønner Udvalget ikke rettere, end at Thinget nu bør vedtage den i nærværende Lovudkast § 3 foreslaaede Beregningsmaade.

Derimod kan Udvalget ikke anbefale, at der i § 3 henvises til „Statsbudgettet“, og dette kan let undgaaes, da Fordelingen af de fælles og de særlige Indtægter og Udgifter er aldeles den samme i Statsbudgetterne og i Finantslovsforslaget for 1855—56. Udvalget foreslaaer derfor den Forandring i § 3, at i Stedet for: „Den i Statsbudgettet for 1853—54 fastsatte Fordeling af de for hele Monarchiet fælles og de for de enkelte Landsdele særlige Statsindtægter og Udgifter gives for Kongerigets Vedkommende“ sættes: „Den i Finantsloven for 1855—56 fastsatte Fordeling af de for hele Monarchiet fælles og de for Kongeriget særlige Statsindtægter og Udgifter gives“.

Udvalget maa ansee det for hensigtsmæssigt, at nærværende Lov tillige ophæver den eneste Uoverensstemmelse med Hensyn til fælles og særlige Udgifter mellem Finantsloven for